

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym, gdy prawo pobytu przyznano obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającemu na jego terytorium w oczekiwaniu na rozpatrzenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt z jednej z przyczyn objętych tym przepisem, ze względu na dopuszczalność tego wniosku, przyznanie tego prawa skutkuje dorozumianym cofnięciem decyzji nakazującej powrót przyjętej uprzednio w odniesieniu do tego obywatela w następstwie oddalenia jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

(¹) Dz.U. C 158 z 11.4.2022.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko HF

(Sprawa C-435/22 PPU) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 50 – Konwencja wykonawcza do układu z Schengen – Artykuł 54 – Zasada ne bis in idem – Porozumienie między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji – Ekstradycja do Stanów Zjednoczonych obywatela państwa trzeciego na podstawie traktatu dwustronnego zawartego przez jedno z państw członkowskich – Obywatel, który został prawomocnie skazany za te same czyny i odbył całość kary w innym państwie członkowskim]

(2022/C 472/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

HF

Przy udziale: Oberlandesgericht München

Sentencja

Artykuł 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r., która weszła w życie w dniu 26 marca 1995 r., zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r., w świetle art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że

stoi on na przeszkodzie dokonaniu przez organy jednego z państw członkowskich ekstradycji obywatela państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, jeżeli, z jednej strony, obywatel ten został prawomocnie skazany w innym państwie członkowskim za te same czyny co czyny wskazane we wniosku o ekstradycję i odbył orzeczoną tam karę, i z drugiej strony, wniosek o ekstradycję oparty jest na dwustronnym traktacie o ekstradycji ograniczającym zakres zasady ne bis in idem do wyroków wydanych w wezwanym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 326 z 29.8.2022.